

Реч уредника

Народна изрека каже *пас рекџ, пас порекџ*. Тако и ваш главни уредник. У прошлом броју написах да је вероватно и последњи број који ћу радити (то *вероватно* ме извади да не будем баш керина), али ево пред вама је нови, 74. број *Суштине поетике*.

Од самог изласка претходног броја већ сам почео размишљати да ли сам донео најбољу одлуку. Није ме прошао умор од околности, од људи, нити сам се одморио од себе и својих личних и животних проблема, сли било је много оних који су ме *убедили* да јесам. Убедили су ме својом љубављу и оданости *Суштини поетике* нескривено показујући жал што часописа више неће бити. И тако дођосмо на почетак ове уредничке речи.

Цео овај број посветићемо ауторским радовима поезији и прози (кратким причама). Зашто? Већина српских књижевних часописа првенствено се баве есејистиком и критиком. Ми ћемо дати шансу поезији, а и у опису овог часописа стоји: *часопис за књижевност с посебни освртом на поезију*.

Да завршим, надам се да ћемо на време, барем до краја септембра, склопити овај број на радост, надам се, већине поетских стваралаца. Шта ће бити после овог броја? Верујем да ћемо заједничким снагама наставити да стварамо *Суштину поетике*.

Анђелко Заблаћански,
уредник